

RESOLUCIÓ D'URGÈNCIA:

AQUESTA CRISI NO LA TORNAREM A PAGAR ELS TREBALLADORS I TREBALLADORES

DEROGUEM LES REFORMES LABORALS, CAP A LA JORNADA LABORAL DE 32 HORES SETMANALS I EXIGIM L'INCREMENT DEL SALARI MÍNIM INTERPROFESSIONAL

DEROGUEM LES REFORMES LABORALS

Davant la crisi econòmica iniciada l'any 2008, el govern de l'Estat va decidir combatre-la aplicant una legislació regressiva de retallada de drets a la classe treballadora, en forma de reformes laborals, que encara avui patim.

La UGT de Catalunya fa anys que denuncia les darreres reformes laborals dels anys 2010, 2012 i successives per ser injustes, innecessàries i inútils. Lluny de crear ocupació i generar-hi estabilitat, han estat les causants de l'actual situació de precarietat i pobresa laboral, devaluació salarial i destrucció de drets laborals.

Les reformes laborals han trencat l'equilibri de forces entre l'empresariat i les persones treballadores, inclinant la balança del costat de l'empresariat i afeblint la posició dels treballadors i les treballadores, individualment i col·lectivament.

El resultat ha estat la pèrdua més que notable dels drets de les persones treballadores, l'afebliment del marc de relacions laborals, la degradació de les condicions de treball, l'increment de les desigualtats i la reducció dels nivells de protecció de l'estat del benestar.

Ara que afrontem una nova crisi econòmica i social provocada per la crisi sanitària, no podem permetre que es tornin a cometre els mateixos errors. Les treballadores i treballadors no podem tornar a pagar els plats trencats. Per superar aquesta crisi cal un nou mercat de treball lliure de precarietat, construït sobre la base d'un canvi de model productiu, fonamentat en una potent política industrial i un sector serveis amb més valor afegit. Un model amb més inversió en innovació, formació i coneixement, més equilibrat i sostenible, que aposti pels sectors més competitius i ocupació de qualitat.

Per això és imprescindible derogar completament les reformes laborals, per construir una nova legislació laboral més justa i equitativa. Qualsevol reforma que no derogui les reformes laborals imposades serà una reforma incompleta. Només així podrem treballar en igualtat de condicions per constituir un nou marc laboral regulador més just i equitatiu que ens permeti acabar amb l'actual situació de precarietat i desigualtat del nostre mercat de treball i crear-ne un de nou on hi hagi oportunitats per a tothom i on tots i totes hi guanyem.

CAP A LA JORNADA LABORAL DE 32 HORES SETMANALS

La UGT de Catalunya considerem que el temps de treball és una de les qüestions més importants de les condicions laborals. La reducció i ordenació d'aquest juguen un paper fonamental en matèria d'ocupació.

La consecució de la jornada de vuit hores va ser una fita assolida gràcies a la vaga de la Canadenca, de la qual el 2019 es va celebrar el centenari. Avui, hem d'anar més enllà: treballar millor, treballar menys i cobrar més. En definitiva: viure millor.

Hem de traslladar la centralitat de les nostres vides fora de la feina i, des de la UGT de Catalunya proposem obrir un debat en profunditat al voltant de diferents reptes, com el repartiment del treball, la robotització i digitalització, la igualtat i la conciliació, amb un element clau: una nova reducció de la jornada laboral cap a les 32 hores setmanals.

La flexibilitat real del mercat de treball té dues cares: l'adaptació de les treballadores i els treballadors a les necessitats productives, però també l'adaptació de l'empresa a les nostres necessitats vitals.

Les persones treballadores hem de poder cuidar la família o formar-nos, però també dedicar-nos temps a nosaltres, en allò que ens permeti realitzar-nos personalment o, senzillament, per ser més felices.

Està sobradament demostrat que les jornades extenses no milloren la productivitat. L'extensió de les jornades, mitjançant hores extraordinàries no pagades ni compensades, ha estat una constant al nostre país i ha substituït la contractació de milers de treballadors i treballadores.

Per tot això, la reducció de la jornada laboral a 32 hores ha de ser una realitat.

EXIGIM L'INCREMENT DEL SALARI MÍNIM INTERPROFESSIONAL

El salari mínim interprofessional té una importància cabdal, constitueix el llindar social mínim de retribució del treball que al mateix temps estableix un terra de caràcter productiu i de mercat.

Està comprovat que amb l'increment de l'SMI, l'economia i l'ocupació creixen, es redueixen les desigualtats, de manera que si augmenta la seva quantia es contribueix a la millora del nostre mercat de treball, a minvar els efectes de la crisi en les persones treballadores i, en definitiva, produeix una millora social. I no ens deixarem enganyar pels sectors liberals que desprestigien i critiquen la seva existència, considerant-lo contraproductiu i perjudicial a la creació d'ocupació.

Des de la creació del salari mínim interprofessional, ja fa més de mig segle, la UGT de Catalunya ha reivindicat que aquest permeti una vida digna als treballadors i treballadores. Vam ser els primers ja al 2007 en situar que cap salari havia d'estar per sota dels 1.000 euros, reivindicació que al llarg dels anys i a conseqüència de la forta davallada que han patit els salaris, ha anat agafant més força i s'ha estès com a reivindicació a la qual s'han afegit altres agents.

Fruit de la reivindicació sindical, el 2019 vam assistir a una important pujada del salari mínim, pujada de justícia, necessària, però encara insuficient perquè continuava sense complir amb la recomanació de la Carta Social Europea i, per tant, vàrem seguir exigint un salari mínim de com a mínim, el 60% del salari mitjà del país.

El nostre sindicat ha de participar de manera activa en la negociació del Salari Mínim Interprofessional, per a l'any 2021, en una mesa de diàleg social ampli entre el govern i els interlocutors socials, més enllà d'un mer paper consultiu, que és el que havíem tingut fins ara. I la nostra participació serà per exigir l'increment de l'SMI per a l'any 2021, tal com també s'està aprovant en la majoria de països del nostre entorn.

La pujada de l'SMI per a l'any 2021 ha de ser coherent amb l'objectiu recollit a l'AENC, signat pels sindicats i les organitzacions empresarials, on es demanava que tots els convenis tinguessin un salari mínim, per al 2020, d'almenys 14.000 euros anuals, és a dir, 1.000 euros al mes per 14 pagues.

A més, el Govern de l'Estat ha de complir el seu compromís de situar l'SMI en 1.100 euros en finalitzar la legislatura, aproximant-se a l'equivalent al 60% del salari mitjà del país.

L'increment de l'SMI afecta directament centenars de milers de treballadors i treballadores, precisament aquells amb retribucions més reduïdes, associades a pitjors condicions laborals. L'increment del salari mínim ajuda a reduir les desigualtats i la pobresa; dona suport al consum de les llars i, en conseqüència, al creixement econòmic i de l'ocupació; eleva els ingressos per a les cotitzacions a la Seguretat Social i per a l'IRPF; i genera incentius positius per a les activitats més inversores i que es basen en les fonts de creixement més productives i de futur (TIC, R+D+I, societat de la informació, etc.), alhora que resta atractiu a les activitats d'escassa productivitat i de baix valor afegit que només basen la seva competitivitat en una carrera a la baixa dels costos laborals.

Al nostre país no es pot mantenir un nivell de vida digne amb menys de 1.000 euros i, com a sindicat de classe i combatiu, hem de lluitar per aconseguir una distribució de la riquesa més equitativa. L'increment de l'SMI ha d'evitar la concentració de capital. Ja és l'hora que els beneficis empresarials reverteixin en les butxaques de les persones treballadores i, per tant, hem d'exigir als nostres governs que lluitin contra el frau fiscal, evitant l'evasió d'impostos de grans empreses i fortunes.

D'altra banda, l'SMI ha de tenir en compte les diferències de cost de vida existents en els diferents territoris. Hem d'evitar que allà on el nivell de vida és més alt, els drets les persones i la mateixa economia es vegin perjudicats, com és el cas de Catalunya.

Per això, la UGT de Catalunya continua reivindicant que el salari mínim ha de ser del 60% del salari mitjà del país, tal com fem des de fa anys, perquè respon a la voluntat d'evitar que hi hagi salaris per sota del llindar de pobresa. És necessari un salari mínim decent per qüestió de justícia social i perquè permet millorar la capacitat adquisitiva de treballadores i treballadors amb sous baixos i la seva capacitat de consum, que repercuteix favorablement sobre l'activitat econòmica.

Per tot això el Congrés ressol:

- Exigir **la derogació immediata de les reformes laborals** dels anys 2010, 2012 i successives en la seva totalitat, com a punt de partida imprescindible

per construir un model de relacions laborals més eficient i amb més drets per a tots els treballadors i treballadores.

- Impulsar **la reducció per llei de la jornada laboral fins a les 32 hores setmanals**, arribant a acords de reducció i racionalització de les jornades per aconseguir l'objectiu de treballar menys, treballar millor i cobrar més.
- Reclamar **l'increment del Salari Mínim Interprofessional fins al 60% del salari mitjà del país**, d'acord amb la Carta Social Europea, per evitar salaris per sota del llindar de la pobresa, millorar el poder adquisitiu de les persones treballadores i activar l'economia del nostre país.